

гърмежъ той можалъ да убие по 30 отъ тѣхъ. Кога летѣли тѣзи птици затъмнѣвали слънцето, а граченето се чувало на разстояние повече отъ 3 километра. Множество **нирки** и чайки така сжщо съживяватъ брѣговетѣ на острова лѣтно врѣме, но едничката отъ птицитѣ, която не напуска острова и зимно врѣме, тѣй като тя умѣе да си намира храна подъ леда и снѣга — това е бѣлата яребица. Много морски птици, прѣлетващи зимно врѣме къмъ брѣговетѣ на Сѣверното и Балтийското морета, мжтятъ малкитѣ си на о-ва Шпицбергенъ, кждѣто намиратъ пълна безопасностъ и достатъчно храна.

За снасяне на яйцата си тѣ избиратъ удобно мѣсто, въ повечето случаи на непристѣпнитѣ скали до морето. Женскитѣ птици се нареждатъ една до друга, обѣрнати къмъ морето, а мжжкитѣ цѣлъ день хвърчатъ и ловятъ риба. Невъзможно е да си прѣдставите какъвъ шумъ се повдига тогава въ пуститѣ брѣгове: свиркане, чавкане, пискане, грачения се раздаватъ тамъ постоянно и само, когато слънцето вземе да се скрива задъ хоризонта, отново настава мъртва тишина.

Бѣлата мечка и полярната лисица, които промѣняватъ кафявото си зимно облѣкло въ ясно-блѣдо, сѣверниятъ еленъ, най-полезното отъ тукашнитѣ животни, и една порода малки мишки — това сж едничкитѣ сухоземни бозайници на острова. Затова пѣкъ въ заливитѣ гъмжатъ множество китове и делфини, а близу до брѣговетѣ тюлени и моржове. Стотици отъ тѣзи послѣднитѣ грамадни животни, които достигатъ до 6 метра дължина, се срѣщатъ по брѣговетѣ на заливитѣ и на плаващитѣ ледени острови, кждѣто тѣ лежатъ неподвижно или лѣниво се прѣвръщатъ отъ една страна на друга, като отъ врѣме на врѣме издаватъ свой лай.